

Szanowni Państwo !

Kolejna, XIII Konferencja Naukowa „DROGI KOLEJOWE ‘2005” jest organizowana po raz drugi przez środowisko śląskie, które miało zaszczyt gościć jej uczestników już w roku 1991. Podobnie jak początek przemian społeczno-politycznych, również i idea cyklicznych konferencji naszego środowiska zrodziła się przed 25 laty w Gdańsku, gdzie wielu z nas, nie wiedząc jeszcze o tym, uczestniczyło w jej inauguracji. Potem spotykaliśmy się kolejno w: Poznaniu-Rydzynie (II Konferencja–1983), Krakowie-Muszynie (III Konferencja–1985), Warszawie-Jachrance (IV Konferencja–1985), Gdańsku-Stogach (V Konferencja–1989), Gliwicach-Wiśle (VI Konferencja–1991), Wrocławiu-Szklarskiej Porębie (VII Konferencja–1993), Poznaniu-Sierakowie (VIII Konferencja–1995), Krakowie-Kościelisku (IX Konferencja –1997), Warszawie-Spale (X Konferencja–1999), Wrocławiu-Żmigrodzie (XI Konferencja–2001) i ostatnia w Gdańsku-Sobieszewie (XII Konferencja–2003). Zawsze w październiku, co dwa lata. Wielu z nas, w tym i piszący te słowa, nie opuściło żadnej z tych okazji, by oprócz prezentacji referatów, znaleźć pretekst do „plotek” technicznych jak i szczyrych spotkań koleżeńskich, a ostatnio biznesowych. Nie zmienia to faktu, iż głównym celem Konferencji była i pozostać powinna chęć podzielenia się własnymi osiągnięciami naukowo-technicznymi oraz dokonaniem praktycznymi i poznawczymi o istotnym znaczeniu dla środowiska.

Goszczący Państwa ośrodek naukowy jak i wspierające nas środowisko praktyków posiadają pełną świadomość trudnych obecnie uwarunkowań funkcjonowania kolei w wymiarze finansowym, socjalnym jak i technicznym. Nie zwalnia nas to jednak, w epoce burzliwych przekształceń społeczeństwa „przemysłowego” w „informatyczne”, od swoistego dystansu do problemów dnia codziennego na rzecz przemian w systemie myślenia i działania. W nadchodzącej nieuchronnie epoce globalizacji decydujące znaczenie przypada technice. Coraz pełniej dociera do nas przekonanie, że dalsza działalność techniczna, zwłaszcza w dziedzinie transportu, musi być kojarzona z wymogami strategii zrównoważonego rozwoju. Tylko takie rozumienie globalizacji gwarantuje zachowanie wrażliwego ekosystemu na poziomie ogólnym jak i regionalnym.

W warunkach aglomeracji górnośląskiej i wciąż najwyższej w kraju koncentracji przewozów osób i ładunków technika układu transportowego oddziałuje niezwykle silnie na jakość życia w regionie. Tradycja kreowanej tu prokolejowej polityki transportowej jest tyleż długa co i nieskuteczna jak w całym kraju. Pozostaje żywić nadzieję, że przyrodnicze konsekwencje zaspokajania potrzeb społecznych i gospodarczych w dziedzinie transportu wymuszą na decydentach politycznych dogodniejsze warunki nieuchronnych skądinąd przemian i rozwoju dróg szynowych. Naszym celem powinno być określenie celów działań naukowych i ich konsekwencji technicznych, gospodarczych i społecznych,

Próby takich działań w okresie ostatnich 40 lat aktywności specjalności „drogi kolejowe” w Politechnice Śląskiej, obchodzącej swe 60-lecie, spisano we wstępnym artykule materiałów konferencyjnych. Rodowód naszej specjalności, wywodzącej się z lwowskiego środowiska naukowego, to z górą 115 lat. Perspektywa czasu to odległa, gdyż zahaczająca niemal o 3 wieki, daje ona jednak w „nowych czasach” poczucie pewnego dystansu jak i ostrość spojrzenia w odniesieniu do roli nauki i techniki oraz sylwetki inżyniera dróg szynowych „jutra”.

*Dr hab.inż. Kazimierz Kłosek, Prof. nzw. w Politechnice Śląskiej
Kierownik Katedry Dróg i Mostów oraz
Zakładu Dróg i Kolei*